

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga. BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre **ESPANYA** pessetas 1'40. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

ESCORRIALLAS.

A festa del Jubileu està acabantse. Ja qu' hem assistit devotament a la missa del Papa, fém com los escolans després del Sant Sacrifici: má a las canadellas y escorrémlas, que sempre resultarem menos golut que 'ls canonjes de Sant Pere, los quals al terminar la religiosa ceremonia, van efectuar una gran platxeria en la sagristia.

En vins, licors, pastas, llangonissa, pernil y puros van gastarse 'ls tals canonjes la friolera de 6,000 duros. La xerinola va realisar-se en mitj de un desordre espantós. Ignoro si va haverhi morts y ferits; pero de que hi hagué indigestions, crits, disputas y bofetadas, ne puch respondre apelant al testimoni de personas que s' hi trobavan.

Al joch y a taula, pero sobre tot a taula, es ahont se fan coneixe..... 'ls capellans.

Lleó XIII ha pronunciat alguns discursos, que si bons regalos li fan, bons discursos han de costarli.

Va parlar en un d' ells, no de las márfegas ni de la palla; pero sí de l' esclavitut en que 'l tenen, deixantlo pendent de la voluntat de un Congrés ó de un govern.

Afirmar aixó en mitj de las explosions d' entusiasme dels pelegrins, quan acaban de realisar-se aparatosas manifestacions, sense que ningú haja anat a destorbarlas, ni govern italia haja pensat may en impedir-las, podrà dir lo que significa 'ls amants de la veritat y de la lògic.

Lo discurs dirigit als pelegrins espanyols, encare que menos significatiu, resulta molt més curiós.

Van desfar los nostres paisans per dobles compaynias de docents caps, plantantse-li al davant en correcta formació y lleó XIII va recomenarlos qu' estimessin molt a la Reina Regent y al seu fill, elegits per Deu, per consolidar la pau d' Espanya.

Entre 'ls pelegrins hi havia no poch carcondas, que naturalment van estarrular las entradas de la boca.

Ja me 'ls figuro tornant de Roma ab tres dits de morros.

—¿I axó? 'ls preguntaran los amichs.

—Resloy, al prosternarnos per reverenciar al Vicari de Jesuíst, va moure 'l péu y va inflarnos los bigotis.

Los nostissos s' hi farán un panxó de riure.

Lo rey Humbert, més escrupulós que 'l seu poble, cada di més aferrat a la unitat italiana, está empenyat en fer 'l regalo al Papa, y aquest li dona desaire darrera ddesaire.

Aquedia al preguntarli per miléssima vegada, si volia fe 'l obsequi de acceptar alguna cosa, Lleó XIII

contestá que l' únich regalo qu' en tot cas admeteria, fora la ciutat de Roma.

Ara 'l rey Humbert lo que podria fer seria regalarli un album complet de fotografias de la Ciutat Eterna, ab un lema que digués:

—Comensi a pendre vistas.

L' exposició de regalos suposan qu' es una cosa admirable en punt a riquesa y esplendís; pero que a pura monotonía cansa, mareja y fa venir migranya.

Calzes, patenas, casullas; casullas calzes, patenas; patenas, casullas, calzes.....

Lo mateix beneficiat tractava de recorrer las instalaciones, y 's va cansar, retirantse a las sévas dependencias.

Per cert que 'ls regalos espanyols, sens dupte per procedir de la nació més católica de la terra segons diuhen, van ser instalats en un corredor, sense donarlos entrada a las grans salas ahont brillan los objectes dels poderosos de la terra y de las grans potencias europeas.

Lo Papa al passar revista, va prescindir per complet de la exhibició espanyola. Tants sacrificis, tant treball, tanta fé, tant entusiasme, tants pensaments secrets, tant dir alló:—Ay ¡que li agradara al Papa!... y al cap de vall, ni siquiera per atenció, hi ha passat per davant fent veure que s' ho mirava.

Los rabadans de la pelegrinació católica 's donavan a tots los libre-pensadors, qu' es com si diguessen a tots los diables.

—¿Y ara qué dirán los que han regalat algun objecte? ¿Qué dirán los pelegrins?

Res: la llana espanyola es tant llarga que ab la clenxa partida al clatell, ab una mica de halago y cuydado, pot arribá a taparsels la vista.

D' altra manera serian molts los que trobarian que 'l cardenal Pecci, al deixar lo nom de Joaquim, en lloch de pendre 'l de Lleó, hauria de adoptar lo de Miquel.

L' epissodi més sabrós del jubileu es la pallissa descomunal que 'ls suissos del Papa, van donar a un capella espanyol.

Faltava un calze, y com que 'l pobre capella devia tenir cara de trabucaire, als tals suissos se 'ls va fixar qu' ell l' havia robat, y sense més explicacions van propinarli una tunyina que pesava una pila d' arrobas.

¡Oh y 'ls suissos del Papa, grassos com están y ab lo brahó que tenen!

Per lo vist, alló d' entregar a un home sospitós de lladre, a la jurisdicció dels tribunals de justicia deu ser cosa propia sols dels impiós. A casa del Papa, aquests assumptos se resolen a garrotada seca. Per aixó al descubrirse que 'l pobre capella masegat era innocent, los suissos que l' havian atropellat van rebre un jaco de primera. La pena del talió: ull per ull, dent per dent y a garrotada, garrotada y mitja.

Vels'hi aquí un Jubiléu que ha tingut los seus punts y ribets de rosari de l' aurora.

Y vels'hi aquí un capella que rivalisará ab lo Vaticano, ja que al entornarse'n a Espanya se 'n endurá de Roma un conclave de cardenals marcats sobre las costellas.

Ell sí que haurá anat a Roma..... per la penitencia.

P. K.

A UNA DEVOTA.

De rica seda vestida y de cap molt enramada portant la cara empolvada y ostentant joyas sens mida, així a la festa guarnida que vas a missa he notat y entre mi me hi preguntat al véurethi aná ab tal tó: —Hi anirá per devoció, ó es que hi va per vanitat?

No ho sé; puig difícilment en ta pensa puch entrar pera podé averiguar ton verdader pensament. Mes ho diu ben clarament que hi vas sols per presumí lo portar aquell diví y preuhat devocionari. ¿Vés com pots ab ell resarhi si ni tant sols sabs llegir?

J. TARRIDA.

o Sr. Moret deu estar boig de alegría. Ara es quan comensém a anar bé. La grandiosa fábrica de Batlló y Batlló ha parat los traballs y 1,900 obrers han quedat al carrer.

La peste libre-cambista produheix aquests estragos, verdadera delicia dels libre-cambistas, que van recullint los resultats práctichs de las sévas ideas.

Los Sres. Batlló tenen generos en lo magatzém per valor de 14 milions de rals. Com que 'ls espanyols no poden dur camisa, no compran genero blanch, y no comprante 'ls treballadors quedan en vaga. Aixó es una roda.

No 's desconsolin per xó 'ls Srs. Batlló: 'l género aquest, lo despatxaran més ó menos prompte. Jo aixís ho espero; may sigui sino per mortallas.

A Fernández y González, lo popular y portentós novelista espanyol, que havent guanyat milions escrivint, acaba de morir entre la major miseria, LA CAMPANA DE GRACIA li envia una batallada de dol.

Aixís mateix l' envia a l' eminent actris, Sra. Mirambell, que durant tants anys ha sigut gloria y regositj de 'l escena catalana.

Los lladres han robat los galons, entorxats, placa y botonts del uniforme de D. Alfonso XII qu' existia en lo Museo naval.

«¡Aun hay patria Veremundo!»

Estich verdaderament preocupat y la culpa-la té 'l diputat Sr. Angulo.

LO COCODRILO.

RA un animal com una casa. Vert com la menjadora dels carlistas, més llarch que la intenció de 'n Martos y ab la carpanta proverbial dels reptils de la seva família, era 'l terror de la comarca.

No respectava res: ab la mateixa frescura 's menjava una lley que un recó olvidat—ó sense olvidar—de qualsevol caixa.

Tot just se llevava, ja 's posava a plorar.

¡Quins ays! ¡quinas queixas! ¡quinas lamentacions! Cada dia sortia a b una cantarella distinta.

Lo país 's hi acostava pera donarli la rahò y dirli que no 's despaientés, y llavors lo cocodrilo ¡zami! clavava mossegada al país y se 'n hi emportava mitja galta.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

Lo país tenia la candidés 'd' acudir altra vegada a consolarlo, y 'l cocodrilo, que això era lo que buscava, aprofitava l' ocasió pera menjárseli mitja galta més.

qu' es un que ho entén molt bè, y que com a carretè diu que tè bons quatre quartos Si ell no escampa un xich la vista y 'l camí dret no li ensenya bufará 'l vent canovista, y, abur, carro fusionista... d' aquí quatre mesos... ¡llenya!

G. GUMÀ.

UN TENORIO DE SOTANA.

Per Gelida y son terme aquests dies no se sentia més que la següent cansó:

«Ay ¡nares que teniu fillas procuréulas a casá, si no voléu exposarvos que 'us las prengui un capellá.»

L' historia que ha donat lloch a aquesta copla es sumament picaresca. Es lo desenllás de un escándol que feya temps era la menja de tots los vehins de Gelida. Perque 'l Tenorio, aposentat a la rectoria en calitat de vicari, a ciencia y paciencia del rector, distingia ab las sevas atencions a varias noyas y a una en particular més simpática que las otras, ab la qual sostenia molts cops animada conversa a la mateixa porta de la rectoria, y otras vegades se l' enduya a sitis retirats... naturalment, sempre ab las més cristianas intencions.

Lo dia de Ignocents lo poble tingué dugas baixas: lo Tenorio espiritual y la D.ª Inés, angelical de carácter y de nom, havian desaparegut. Se deya, si s' havian trobat casualment a l' estació de Martorell. S' afegia, que la mateixa mare de la noya se havia prestat a fer lo lluhit paper de Brigida. Se suposava que la enamorada parella (enamorada espiritualment, per supuesto) se la corria per Barcelona, y fins hi havia qui feya correr que 'l vicari, home d' empresa, y práctic en la navegació, ja que desempenya a temporadas lo càrrech de capella de a bordo, s' havia embarcat ab sa hermosa penitenta al rumbo de Civita-vechia, al objecte de anar a presenciar las festas del Jubiléu del Papa.

Unicament la majordona sostenia públicament que si 'l vicari se 'n havia endut a l' Angeleta, era perque, neces itant minyona, no 'n trobava cap que pogués servirli tant bè.

De totes maneres la fugitiva ha tornat al cap de alguns dias a Gelida, trista, afligida, apesurada; 'l Tenorio fins ara s' ha fet tonedis. En últim cas D. Jaume, pot ferlo cridar pèl Nunci. encare que haja de ser pèl Nunci de S. S. Y si logra trobarlo, l' envia a un' altra rectoria, ahont pugui acreditar lo motiu de *Antonet el pollo*, que ha sapigut guanyarse ab sa amabilitat proverbial y sa exquisida galanteria.

Que 'l poble murmuri; que una familia pobra plori amargament; que las brometas y las coplas y las suposicions corrin de boca en boca; que al retornar la nena a casa seva, pochs minuts després de baixar del tren se li donguin uns esquellots de primera classe... res importa, mentres hi haja, com a Gelida, un rector que si no ha sabut evitar la cosa, sab pujar al cubell, y exclamar:—Cuydado ab las familias, que si reneguen ellas renegarán; que si féu malas obras, ellas també ne farán, etc., etc.

Y ja qu' hem comensat ab una corranda catalana acabarem las presents ratllas ab la parodia de una copla castellana:

Amorcitos de vicario son amorcitos que vuelan, porque en tocando la marcha quedate con Dios morena.

Al menos, ab totes aquestas cosas, qui més hi guanya es la poesia popular.

C. y C.

Generals que dimiteixen, gana y crisis general; ja ho veus, fillet, aquí a Espanya generalment tot va mal.

¡Ay, tarugo, si sabías las penas que fas passar! ¡Tan llis qu' ets y, sin embargo, tan que costas de pelar!

Pelegrí que vens de Roma, deixa rosaris y anell, y ¡corra!... ¡vés a rentarte la llana d' aquest clatell!

G.

os conservadors, a conseqüencia de haver fet la defensa del blat tractavan de obsequiar al mónstruo ab un gran xéllis; pero han desistit de ferho, cedint a las súlicas del interesat.

Es lo qu' ell va dirlos:—No siguén ximplés; no veyeu que

ara ja menjó?

veure ¿s' empassa ó no s' empassa ab los... vaja... aquestas cosas han de ferse depressa... ó deixarlas córrer. ¿No véu Sr. Angulo, que la pobreta Espanya, está com qui diu ab un ay al cor?

Lo govern italiá ha ordenat l' adquisició de 1.200 mulas de carga.

Podrán ser de carga las 1,200 mulas; pero 'm sembla que qui carregará la borrica no serán las mulas, sino 'l poble italiá.

Oh y ab los abissinis, que son tant llejtos y tenen unas bromas tant pesadas!

¡Corpo de la Madonna!

Está próxim a veure la llum pública *El año pasado*, volum de impressions artísticas y literarias que fa ja tres anys va publicant ab general aplauso, l' eminent crítich Sr. Ixart.

Hem tingut ocasió de llegir algunas probas del tomo de aquest any y creyém que aventatja en interés als anteriors, reproduhintse baix una forma més amplia la ruidosa polémica que sobre en Calvo y en Vico, va sostenir lo Sr. Ixart a principis del passat istiu.

Son molts los aficionats a la bona lectura qu' esperan la publicació de aquest tomo, y com dona la coincidencia de haver sigut adquirint per la casa Lopez, puch anunciarlos que dintre de pochis dias, veurá la llum pública.

Lo general Cassola está passant unas grans migranyas. Ofereix càrrechs importants a varios generals, y tots li diuhen que no volen acceptarlos.

L' únich general que aquí a Espanya no diu res y fa la seva, estant de continuo en activas funciones es... lo Malestar general.

Als pelegrins que li han fet tant bons regalos, lo Papa, segons diu un telégrama, 'ls permetrá besarli l' anell del pescador.

¡Quin epigrama! Perque mentres Sant Pere 's dedicava a pescar sardina, la pesca que avuy fan al Vaticano resulta infinitament més productiva.

Y encare renegarán del progrés!

Lo govern ha comensat a treure la pols als seus plans de reforma. Actualment s' está discutint lo projecte de jurat.

Aixis es com s' ha de fer.

De aquesta manera 'l Jurat de l' opinió pública, qu' es molt benévól y campetxano, l' absoldrá unánimement del càrrech de negligencia que tothom li dirigia.

A mida que 'ls espanyols emigran y 'ls quartos se fonen, com si fossen de neu, en Moret treballa com un desesperat perque se 'ns concedeixi la categoria de gran potencia.

La grandesa d' Espanya será com la dels forats, que com més terra perden, més grans.

CARTAS DE FORA.—En una funció de iglesia que donavan a Sant Feliu de Guixols las Paulas, (senyors caixistas, cuydado a cambiar la P per una T), un capella anomenat D. Joseph Picó va pujar al cubell, anant sen'hi 'l disparador de tal manera, que va acabar donant crits desafortats de «¡Viva 'l Papa Rey! Si Mossén Joseph té tanta picó, com diu lo seu apellido, que 's grati; pero no 'm tregui de text a las Paulas (faig la mateixa advertencia als caixistas), que ab aixó del Papa Rey s' excitan de mala manera, y després no son bonas per res. Quan no se 'ls escapan los punts de la mitja, se 'ls enganxa 'l platillo.

—Dòm papé y ploma, Tomás qu' haig d' escriure a Sant Hilari.

—¡No crech que 't contesti pas!

—En Quimet qu' es molt taül fa bastants dias que jeu.

—¡Per malalt ó per gandul?

—Are may veig l' Eleuterio ab en Julio, ¿qué no 's fan?

—Sí, senyor, pro 's fan... el serio.

—¡Cóm té dius?—Pepito Tortis.

—¡Ja creus als téus pares?—No.

—¿Y cóm es?—Tots dos son morts.

—Ahi 'n Rius va debutar.

—¡Y va cantá ab sentiment?

—Sí, perque 'l varen xiular.

S. U. S. T.

Será que la seva senyora, com casi totes, no vol que 'l seu marit menji fora de casa.

Lo que haurien hagut de gastarse 'ls conservadors en requisits culinaris y bons vins, s' ho gastaran en paper é imprenta, fent del discurs del monstro una gran tirada. Los discursos seran repartits als agricultors, porque 'ls plantin als camps lligats á una canya en forma de bandera per espantar aucells. Llástima que no pugan espantar libre-cambistas y recaudadors de contribucions que son una altra casta de aucells que tot s' ho menjan.

Una idea: Aixís com un manco no pot treballar, un coix no pot ser papa. Vostés dirán:—Pero no 'l passejan sempre sentat en la cadira gestatoria? —Si senyors; pero un papa coix no podria ferse besá 'l peu y hauria de presentar la dimissió.

Lo present any de 1888, diuhen los astrónomos que será any de molts cometes. Sempre ho havia cregut que aquest any duria molta qua.

Sembla qu' en Martos está molt incomodat, y com sempre en semblants cassos, avants de que li envihin, ell mateix se 'n va á passeig. A tal efecte, y al objecte de esbargirse un quan temps per Andalusia ó per Valencia, dona l' excusa de que la seva senyora no 's troba gayre bé.

Misteris patològichs! Algunas vegadas fa mal lo cor, y á un li sembla que l' únich que li 'fa mal es la costella.

L' elecció de Granollers, contra l' opinió del govern y sobre tot contra las cábalas de D. Francisco de Paula, ha donat per resultat lo triunfo del germá del senyor Ferratjes.

D. Anton, marqués de Montroig, li ha dit: —Quimet, guardam la cadira, que per aixó son los germans.

Un dels candidats que 's presentavan era 'l Sr. Comenge, un republicá que s' ha fet de l' olla, al qual aquí no 'l coneix més que 'l seu germá, actual director de *El Barcelonés*. A Madrit ja es més conegut, sobre tot, desde 'l dia que va elevarse ab lo globo de monsieur Mayet.

Ara veurá que no es lo mateix elevarse ab un globo ó ab l' acta del districte de Granollers. L' altre candidat s' anomena Viñamata.

De manera que si mata la viña, bé pot donárseli 'l nom de *filoxera*, sense que s' enfadi.

Aquí lo més trist es lo ciutadá benemerit, que ha hagut de resignarse á menjar *ferratje*, á tot pasto.

Lo Sr. Dávila, encarantse ab en Sagasta, li ha dit: «Lo Sr. Sagasta morirá per haver preferit á l' elixir de vida que li oferia en Montero Rios, las misturas y potingas que li ha propinat l' Alonso Martinez.»

L' idea no es del tot exacta. En Sagasta té bon ventrell, y ni 'ls específichs, ni las potingas li fan cap efecte. Lo que 'l pert á n' ell, es l' afició á quedarse al llit estiga ó no estiga bó.

L' aixarop de llesol li está gastant la naturalesa.

En Romero Robledo, deya aquest dia: «Lo partit reformista está en una gran situació; tant pot obrir la porta de la monarquia, com la de la República.»

¡La porta de la República! Sapiga 'l pollastre de Antequera, que si ell se refia de la barra per obrirla, nosaltres apelarem á la barra per tenirla ben atrancada.

En Cánovas, després de haver fet tant y tant mal, ab los tractats de comers, ha prés la defensa dels agricultors castellans.

Un conservador:—Lo nostre jefe defensa 'l blat. Un fusionista:—L' nostre defensa 'ls llonguets. Lo partit republicá en massa:—¡Cuidado! No 's pot dir blat fins qu' es al sach y ben lligat.

A Puerto-Rico, després dels martiris que va infligirlos lo general Palacio, pensa 'l govern enviarhi al Sr. Rodríguez Arias.

Com que 'ls Puerto-riquenyos han demostrat que sabían *trinar*, lo govern com á bon filarmónich, tracta d' enviarlos *Arias*.

¿No seria facil qu' entre las *Arias* hi hagués també alguna *romanseta*?

Los escriptors catòlics á falta de diners, han enviat al Papa, una colecció dels seus llibres.

Es aquest un dels regalos que més ha de agrahirse.

Si Lleó XIII, á causa de las emocions y grandessas de aquets dias, arriba, com es probable, a patir de insomnis, no té més que passá 'ls ulls per un llibre de qualsevol escriptor catòlich, y en menos de un minut se quedarà adormit com un sant.

Lo pintor Domingo ha cobrat 20,000 duros per un retrato que ha fet del rey D. Alfonso XIII. A aquest preu, si hagués de pintar lo retrato del país, no hi hauria prou diners á Espanya.

A l' Exposició tindrem una iglesia de per riure. Los fabricants francesos d' objectes destinats al culto s' han associat per concorrer á l' Exposició en aquesta forma. Es lo que diuhen ells:

—A Espanya hi ha encara molta llana... Enviem hi casullas y estampetas, y farem negoci.

Ara no falta més que una cosa; y es que l' iglesia aquesta, se construixi ab carácter permanent, com lo Restaurant y 'l Palacio de Bellas Arts.

Luego se la posa baix l' advocació de Sant Francisco de Paula, se la declara ermita del Parch, y 's nombra ermita de la mateixa al ciutadá benemerit.

Que per molts anys que visca, no farà prou penitencia, si ha de purgar los molts pecats que haurá comés, ab la ditxosa exposició universal.

¡Viva 'l govern! Ho crido ab tota l' ánima, desde que hi vist que ha prés lo determini d' eximir de la quinta als frares de Sant Domingo de Silos.

En materia de servir al rey, que hi vajan los joves que poden ser útils á sas familias. ¿Volen escapar-se? Ja tenen lo cami trassat, que 's fassin frares.

Sr. Sagasta: ¿qué dirian aquells progressistas del any 54, si tornavan? ¿Y vosté com se disculparia?

¿Vol una escapatoria Sr. Sagasta? Digui en tot cas, que no vol que 'ls frares vajan al servey, porque son uns espigolefs que se aficionarian massa al ranxo.

Si ells anavan á ser sorjes, ¿saben que succehiria? no hi hauria cantinera que pogués viure tranquila.

PARTES TELEGRÁFICHS.

Roma, 13,

Causa gran admiració la exposició vaticana: los pelegrins la visitan, rendits de són y de gana. Hi ha brillants grossos com prunas, pendons d' or, alts com un salze: desde aquell del altre dia, no s' ha perdut cap més calze.

San Remo, 13,

Desde que 'l Kronprinz no tasta l' aygua de Lourdes que té, menja bastant, dorm á ratos y va trobantse més bé.

New-York, 12,

Herald anuncia tormenta y un vent que té de ter pò: apuntalin bé las gabias de la seva Exposició.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—A-ti-na.
2. ENDEVINALLA.—*Cel-obert*.
3. TRENCA-CLOSCAS.—*Lo Cantador*.
4. TERS DE SILABAS.—RO SE TA SE RA PI TA PI AS
5. GEROGLIFICH.—*Tras de una pujada una baixada.*

Han endayinat totas las solucions los ciutadans Suterero Furor y ... y Pep Pilachs; 4 J. Sugranyes Urpi; 3 Mata-guapos, Noy de 'n Pepis y Conde de Manganeso y 2 no més un Butifler.

XARADA-CONVERSA.

—¿Qué fas Total, aquí dintre?
—Estich llegint l' «Almanach de la Campana», Ricardo;
¿sabs qu' es bonich aquest any?
—¿Prima têt?
—No; tres comprarlo ahir lo meu germá gran;
¿no l' has llegit?
—No.
—Donchs, cómpral que molt dos agradará.

—¿Hi ha treballs bons?
—Y xistosos, que al llegirlos tú dirás son fets de un *tersa-segona*.
—Doncas, lo vaig á comprar, ¿y cuánts rals val?
—Fa poch rato tú mateix ho has dit ben clar.

J. STARAMSA.

ANAGRAMA.

Total, m' han dit qu' al peu dret tens una tot que 't fa mal, y com qu' ara es temps de fret pósat botas de total.
Y si curarte desitjas compra total de llanilla porque 't fassin unas mitjas com las del...

CABO XINXILLA.

TRENCA-CLOSCAS.

TE ADELA, PÓRTAM ALLS.

Combinar aquestas lletas de manera que donguin lo nom de una divertida comedia catalana.
SUTERO FUROR Y C.^a

ROMBO NUMÉRICH.

1	2	3	4	5	6	7
1	2	3	6	2		
1	5	3	6	2		
1	2	3	4	5	6	7
6	6	5	2	6		
2	6	6				
7						

Primera ratlla vertical y horisonta: consonant.—Segona. lo que no es bó.—Tercera; un aucell.—Quarta: nom d' home.—Quinta: carácter personal.—Sexta: planta.—Séptima: vocal.

PASTETAS.

GEROGLIFICH.

Perol

R

AGUILETA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadans A. Gibert, E. Panicello, R. M. Frare Llech, A. Alacaya, J. T. Angulla, Rapa-barbas petit, G. de Llansa, P. P., Amarc Mas, Empayta gats, Pastoret del Montsant, Un Butifler, Mata-guapos, Noy de Reus, Tallarona, Bufo, Un Xascat y Bernal Xinxola: *Dispensin, lo que 'ns envian aquesta senmana no fa per casa.*
Ciutadans S. Ust, J. Soley, Toros de Veureaygua, Manelet Catalá, Tio Conejo, Bufo Tripas, Taglicroff, Saldoni de Valcarca, Pere Gándayna, S. U. S. T., Calomarde, Capella Punxeta, Dos Baldallons, Conde de Manganeso y Un Aficionat: *Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian.*
Ciutadá V. Tarrida: Las poesias están bé y 's publicarán.—J. Puig Cassanyas: Id., id.—Emilia: La xarada esta ben versificada; pero s' ha descuydat la solució.—Samuel del Palau: Lo sonet una mica llimat, estará bé.—Pallaringas: Aprofitarem una cantarella.—Just Aleix: Ja haura vist que tenim ganas de complaure'; la primera part del article es una mica massa diluhida.—Pepet Simpálich: Va molt bé; pero l' idea capital de l' última poesia es bastant gastada.—Capella Pre-histórich: Queda acceptat l' article.—P. S. (Calaféil): L' assumpto no té prou importancia.—J. Lambert: Las poesias están bé.—Suterero Furor y C.: De las caborias n' hi ha algunas d'aproveitables: epigramas y cantarellas no van.—Picio Adam y C.: La primera poesia es incorrecta; la segona s' aprofitará.—Dolors Mont: Utilisarem una cantarella.—Angel de la Guardia: L' endavinalla es lo únich que pot anar.—R. Audet Solsona: Ja 's coneix que vosté es reformista. ¡Quiná barra!—Samuel Nuñez Bey: Encare que ben versificada, la poesia tépoca novedat.—Alfons Adam: La poesia va bé.—E. C. (Rupia): Lo que 'ns conta es molt xocant; pero per referirse á la vida privada, no podem parlarne.—P. Colpk: Utilisarem algunas caborias y alguns epigramas.—Job Lestemar: Si no la primera, la segona poesia la publicarem ab molt gust.—Antoné Gelás: L' article revela molt bonas disposicions; pero hi falta aquell desembrás de dir molt en pocas paraulas, que podrá adquirir fácilmente lo dia que s' hi fixi una mica.—Jaume Piquet: Mil gracias per la poesia.—Alejandro Rossell: Lo sonet está molt bé; dels epigramas lo primer: los dos restants també están ben versificats; pero son tant especials...

¡FLOR DE UN DIA!

ESPINAS DE UNA FLO...

segunda parte de ¡FLOR DE UN DIA!

Novelas inspiradas en los dramas del mismo titulo, por MANUEL ANGELÓN

Forman dos elegantes tomos en 8.º, adornados con láminas sueltas y una preciosa cubierta al cromo.

Véndense á 3 pesetas cada tomo en las principales librerías y en casa López, Rambla del Centro, 20.

A los kioscos y corresponsales CAMPANA se les otorga el descuento de costumbre.

LOPEZ. Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 22.

—Vaja, no t' enfadis, ja te las donaré las reformas... (apart) quan seràs mort.

La prédica del blat. (Efectes de la fam.)

—Yo soy el rala primero...
—Yo el segundo... Yo el tercero...
Preparem cosas molt fortas

pues en mitj de aquest sarau,
nosaltres tenim la clau
per obrir totes las portas.

—¡Pobre Sagasta!... De mica en mica va perdent los trunfos d' espasas.

En lo concert belich monstruòs de las grans potencias, hi ha hagut un compàs d' espera.